

24 MANIFESTO FIBROMIALXIA E SÍNDROME FATIGA CRÓNICA

*Fagamos que a intolerancia cambie de bando.
Proxectemos a luz no respecto, a solidariedade e a igualdade de dereitos*

Neste **Día Internacional da Fibromialxia e da Síndrome de Fatiga Crónica**, volvemos unir as nosas voces para **celebrar** os logros conquistados ao longo de tantos anos, **agradecer** actitudes e accións solidarias e **reivindicar** dereitos para a Plena Normalización dunhas **enfermidades incansables e desapiadadas** en causarnos dor e fatiga cada día, todos os días.

Tamén, e facendo gala do lema **A fortaleza da unidade**, para **poñer en valor** as redes de solidariedade tecidas entre enfermos, familiares, asociacións, federacións, fundacións ... a partir do **primeiro manifesto unitario de 2003**.

E, botando a vista atrás, para admirar a **férrea delicadeza das pioneiras** que, rozando camiños e promovendo a organización en asociacións, ensináronnos a importancia de unir **vontades e unificar criterios** por un obxectivo común.

Esta unidade permitiunos determinar os eixos principais deste manifesto, con base nas nosas experiencias privados e as experiencias recollidas polas entidades que nos representan para manifestar as nosas necesidades prioritarias non atendidas, **as carencias comúns** a todos, así como **as diferenzas territoriais**.

Porque, demasiadas veces, fallan os criterios de **Equidade e Igualdade do noso Sistema Público Sanitario e Social** entre territorios e, demasiadas veces, o deseño de estruturas, a aplicación de **protocolos** e a asignación de **recursos** están condicionados por rumbos de tipo estrutural, cultural e/o institucional que poden xerar desigualdades no acceso ao sistema, na atención profesional e na eficiencia dos resultados obtidos.

Por tanto, consideramos imprescindible un **modelo estrutural de Unidades de carácter multidisciplinar en todos os territorios**, coa dotación de equipos profesionais e recursos necesarios para a abordaxe integral; coa garantía de **creación** de Unidades onde non existen e a **potenciación e afianzamento** das Unidades xa creadas nalgunhas CCAA, potenciando a **Investigación** para avanzar na **Prevenición**, o diagnóstico e os tratamentos.

Necesitamos unha **Atención Primaria e Especializada de calidade**, con máis conexión entre ambas as, con profesionais que teñan a formación e os recursos para tratarnos, pero tamén desde o respecto mutuo co enfermo.

Precisamos **terapias psicolóxicas e sociais** que nos axuden a afrontar unhas enfermidades que nos obrigan a cambios importantes na nosa vida cotiá, familiar, laboral e social.

Apelamos a lexisladores, empresarios, sindicatos e comités de empresa a crear as condicións necesarias para facilitar **adaptacións laborais** (horarios flexibles, descansos...) para non vernos expulsadas do mercado laboral.

E para non sentirnos defraudadas e aínda máis invisibles, reclamamos **resolucións moi ben motivadas** nas numerosas denegacións de discapacidade e/o incapacidade presentadas con informes avalados por especialistas.

Consideramos que as nosas asociacións deben ser recoñecidas como **Activos de saúde** e colaboradoras dos profesionais sanitarios e sociais para accións de promoción de hábitos e actividades de vida saudable.

Continuamos necesitando **campañas de información e sensibilización social**, baixo parámetros de cambios de paradigma, eliminando prexuízos e rumbos por razón de xénero, percepción de enfermidades sospeitosas, peor capacidade para o traballo, rentistas...

Porque nós seguimos sendo persoas **positivas, loitadoras, confiadas e agradecidas** a pesar da nosa enfermidade. E neste sentido tamén queremos recoñecer a axuda de profesionais sanitarios, estudiosos, investigadores, institucionais... que nos trataron con **respecto persoal e excelencia profesional** desde os seus ámbitos de responsabilidade.

Tamén ás **persoas** que a través das **asociacións** e ao longo dos **anos**, axudáronnos a sorrir, abrazar, explicar os nosos sentimentos e anhelos e crer que era posible realizalos.

E estamos convencidas que as nosas **reflexións e achegas** non son puerís, nin innecesarias, nin carecedoras de fundamento, porque algo falla na nosa organización política e social cando a percepción da realidade e as **experiencias** de tantos **enfermos**, en tantos **ámbitos** e **territorios**, coinciden.

Finalmente, queremos mostrar o **noso agradecemento** ás persoas que aceptaron facer lectura pública do noso Manifesto, aportando o seu **respecto, solidariedade, prestixio e compromiso**.

12 de maio de 2026
Día Internacional da Fibromialxia e do
Síndrome de Fatiga Crónica

Logo Entidad

